

ביצד צולין פרק שביעי פסחים

מסורת
הש"ס

פ"ה א ב"מ ט"ח מ"ה
מכללת ארבות
לג.ה.פ. א. ע"ש"ע י"ד
ס"ה ה"ה ט"ח מ"ח :

א אמרת בשלמא בשר נינהו כו' . ואין להקשות אי בשר נינהו ליכלינהו דלחו בשר גמור הוא שיהא טעמם כטעם בשר מיהו לענין שריפה בעי למימר דליהו בשר : **ל** נצרכא אלא לשמונו . קשה דברי' גיד הגשה (מולין פט.) פריך בטתן טעם והא תנן ירך שנתבשל זה גיד הגשה אם יש זה בטתן טעם אסור והשתא דילמא הא דקתני אם יש זה בטתן טעם מאסו שמונו גדיד הגשה קאמר דהבא קרי ליה גיד ושם פירשתי :

ליתן

בקר שני לשריפתו . וא"ת אי אסור לשורפו בליל מולאי

[בשנת כד:]

י"ט עד הבקר היכי מוכח *דאין שריפת קדשים דוחה י"ט הא על כרחיך גזירת הכתוב היא דהא אפי' בלילה שהוא חול אסור לשורפו וי"ל דכיון דאסור לשורפו בבוקר ראשון ילפינן שפיר דאין שריפת קדשים דוחה י"ט והא דאסור לשורפו בליל מולאי י"ט אין תימ' שכן מלני בשלמים שאין נאכלים לאור שלישי ואפי"ה אין נשרפין עד היום כדלמרי' בריש מילתין (דף ג'): **ו** עולת חול בשבת ט' . משמע כהא דליברי חול אין קריבין בשבת ולא ב"ט וקשה דבסוף פרק טרק בקלפי (יומא מו.) אמר אברי חול שנתותרו עושה להן מערכה בפני עלמון וסודרן אפילו בשבת ואפי' לרב הוגא דפליג התם היינו דאיתו עושה מערכה בפני עלמון אבל דברי הכל סודרן על המערכה גדולה כן לריך (דף ט) וכן בסוף פ"ק דשבת אהה מבעיר למישרי אברים ופדרים הוא דאחא והיינו איברי חול שנתותרו דאברי תמיד של שבת שנתקא מעל עולת התמיד בריש חלו דבריים (לעיל סו.) ודוקא אברי עולת חול ממעט הכל וסודרן ר"ת וריב"א דהתם דוקא במשלה בתי האור מיירי דנעשו כבר לחמו של מוצה שמתוך שהן לחמו של מוצה הרי הן כקרבן היום וחול מבמועדו אפי' בשבת וללישנא דאסיק נמי ההם דוקא בפסולין אי משלה בתי האור אין אי לא לא לא למעוטי כשריין אחא אלא ה"ק דלא אלתריך בכשריין לאשמע' במשלה בתי האור ומיהו אף בכשריין לא שריא אלא במשלה בתי האור וריב"א מסופק בשאר קרבנות דלא תמיד ומשלה בתי האור אי נעשו לחמו של מוצה למישרינהו בשבת דדילמא דוקא בתמיד מהי האי טעמא דקס תמיד דוחה שבת וא"ת דביומא (דף מו.) דריש לה מבמועדו ובפ"ק דשבת (דף כ') דריש מכלל מושבותיכם וי"ל דקרא דכלל מושבותיכם גלי על במועדו דאיירי אפילו באיברים ופדרים של חול והא דלא נקט ביומא קרא דכל מושבותיכם דהויא עיקר דרשה משום דניחא ליה למינקט דרשה דמועדו דשייכא אף גבי טומאה ובכל הקרבנות :

ולא יולא מבוקא דאקמא ונמתח אלל איתו עלם על פני כל אורך היךך שאסור : **ו** מייבין עליו . מלקות : **ח** מילון . זה גיד קר הניתן בסוף השופי לרחבו ומילון קרי ליה על שם שהוא מוטל ללד חילון של ירך לז הרואה את האויר הסמוך לבשר שמובלע בבשר : **א** אסור . מדרבנן : **ו** אין מייבין עליו . כדמפרש טעמא התם אשר על קף היךך ההוא דפשיט בטוליה ירך והיינו פנימי אבל חילון לא ובההוא דקאמר תנא דידן דתחלתו אינו נאכל משום איסור דרבנן וטעון שריפה דחיל עליה שם נותר דחוי מדאורייתא : **י** ניס עשס . דבאש תשרפו : **ו** וידיה לא טעשה . דמלאכת י"ט : **ש** אין ס"ל עד בוקר . בתרא דהא כבר כתיב קמא : **ו** לא עולם מול בייט . אלמא אפילו הקטר עולה אינו דוחה י"ט וכ"ש שריפת פסול שלה ופסח קרבן של חול הוא דזריקת דמו בארבעה עשר ואין יכול להקטירו בלילה והא דכתיב לא לילין לבקר משמע הא כל הלילה ילין הא אוקימנא בארבעה עשר שחל להיות בשבת צ"ל תמיד נשחט (דף נט.): **ה** הוא ולא מכשריו . היכולין ליעשות מצעור יום :

ש מלאן לצורין לצורין . ובדק עליונים ומלאן חלוין : **ט** עלמות קדשים . לא בעו למיבדק תחתונים אבל עלמות פסח בעו למיבדק כוליה ובהא פליג רב זביד דארב נחמן דאי מלאן חלוין לא חמיר שימוש נותר כולי האי להלריכו שריפה מספק ולומר בתר איסורייהו חללינהו : **כ** תורה אור **ה** גידין בשר . הרי הן כבשר ונימנין עליהן בפסח ויולא ידי חובשו : **מ** מנידי לואר . שהוא אלל הרחב וקשה ועץ בעלמא הוא : **ס** גני גידין . דקאמר עיקרן ומחלתן לשריפה היכי דמי : **פ** ופי דלייטור . ע"י שנתעללו באכילתן היינו נותר : **א** אלל פשיטא בנידי לואר . קאמר ומשום שאין נאכלין מחמת קשיין מני להו בהדי עלמות וקאמר דעיקרן לשריפה דמסתמא לא אכיל להו : **א** אי אמרם בשלמא בשר נינהו . ואי אכיל להו נפיק בהו אמטו להכי בעי שריפה כו' : **ל** לא נצרכא אלל לגיד הגשה כו' . לעולם גידי לואר לאו בשר נינהו ושאר גידים בשר גמור וראוי לאכילה ומתני' דמשמע דיש גידים שהן בשר ליטען שריפה וסתמן אין נאכלין דקאמר ישרפו בט"ו בניד הגשה שהוא רך וכשר לאכילה : **ל** ר' יסודס . דלמר אין עוהג אלל באתח ולא ידעינן בהי מינייהו הילכך מתחלה עומד איתו של היתר לשריפה משום דלא ידע ליה לדיכיליה : ופרכינן תיפשוט מיהא דמספקא ליה לרבי יהודה בהי נהיג דהא מילתא איבעיא לן בפ' גיד הגשה (מולין ט) דקתני ר' יהודה אומר אין עוהג אלל באתח והדעת מוכרעת של ימין ואיבעיא לן מיפשוט ליה לרבי יהודה דשל ימין ומאזי דעת דקא אומר דעת סורק כדמפרש התם היךך המיומנת שצריך או דילמא ספקי מספקא ליה ומאזי דעת דעת טעוה כלומר מהסתברא הכי תיפשוט ממתני' מדקא אמר תחלתו לשריפה ודאי מספק' ליה הילכך שריפה בעו תרוייהו דאכל חד וחד אמר האי

שמצאן צבורין צבורין ומהן חלוין עצמות קדשים דאין בהן משום שבירת העצם לכולהו הוה חליץ להו ואכיל להו ולא בעי שריפה עצמות הפסח דיש בהן משום שבירת העצם דילמא הני דחלצינהו ולהנך לא חלצינהו ובעי שריפה א"ד יהודה אמר רב כל הגידין בשר תיץ מגידי צואר תנן העצמות והגידים והגותר ישרפו בט"ו הני גידין היכי דמי אילימא גידי בשר ניכלינהו ואי דאיתותר היינו נותר אלא פשיטא גידי צואר א"א בשלמא בשר נינהו אמטו להכי בעי שריפה אלא אי אמרת לאו בשר נינהו למה להו שריפה א"ר חסדא לא נצרכא אלא לגיד הגשה ואליבא דרבי יהודה *דתניא ר' יהודה אומר אינו נהוג אלא באחת והדעת מוכרעת של ימין ואלא תפשוט דספקי מספקא ליה לר' יהודה דאי מיפשיט פשיטא ליה הויא דהיתירא ניכליה דראיסורא נישדייה למה ליה שריפה א"ר איקא בר חיננא כגון שהוכרו ולבסוף נתערבו רב אישי אמר לא נצרכא אלא לשמנו דגיד הגשה *דתניא *שמנו מותר וישראל קדושים הם ונוהגין בו איסור רבינא אמר בחיצון וכד"י אמר שמואל *דאמר רב יהודה אמר שמואל ב' גידין הן פנימי הסמוך לעצם אסור וחייבין עליו חיצון הסמוך לבשר אסור ואין חייבין עליו : חל ט"ו וכו' : ואמאי ניתי עשה וידחי לא תעשה *אמר חזקיה וכן תני דבי חזקיה אמר קרא לא תותירו ממנו עד בוקר והגותר ממנו עד בוקר באש תשרופו שאין ח"ל עד בקר מה ח"ל עד בקר ליתן לו בקר שני לשריפתו אביי אמר אמר קרא *עולת שבת בשבתו *ולא עולת חול בשבת ולא עולת חול ביום טוב רבא אמר אמר קרא *הוא לבדו יעשה לכם הוא ולא מבשריו לבדו ולא

דשל ימין . ומתני' דלא מלי אכיל ליה ומלריך ליה שריפה כשנתערבו לאחר מלאן . בשהוכרו לאו דוקא דודאי מתחלתו הוכרו דאין לך ארס שאינו מכיר בין לז ימין לז שמאל : **ר** רב אשי אמר . מתני' בשמונו של גיד קאמר דמוחר מן התורה ונהגו איסור בו הלכך תחלתו לשריפה דכיון דמן התורה מותר חל איסור נותר עליו ובכלל נותר לא חשיב ליה דהאי על כרחו מתחלתו לכך עומד ואיזעריך למיתנייה באנפי נפשה ולאשמעינן דאסור לאכול : **ש** גני גידין סן . בירך : **פ** פנימי הסמוך לפנים . זה גיד הגדול המתוח על פני כל אורך היךך ופנימי קרי ליה שהוא בצד פנימי של ירך לז הרואה את היךך השנית : **ו** סמוך לפנים . עלם הקולית התחוב בבוקא דאטמא וגם דלמא דהיתירא הוה והרי הוא נותר ומתחלתו לא היה יכול לאכול שמה זהו של איסור דאי פשיטא ליה אמאי תחלתו לשריפה דהיתירא ניכליה דאיסורא נשדייה : **ט** לעולם פשיטא ליה דלמא דהיתירא הוה והרי הוא נותר ומתחלתו לא היה יכול לאכול שמה זהו של איסור דאי פשיטא ליה אמאי תחלתו לשריפה דהיתירא ניכליה דאיסורא נשדייה : **ט** לעולם פשיטא ליה דלמא דהיתירא הוה והרי הוא נותר ומתחלתו לא היה יכול לאכול שמה זהו של איסור דאי פשיטא ליה אמאי תחלתו לשריפה דהיתירא ניכליה דאיסורא נשדייה : **ט** לעולם פשיטא ליה

מולין דף ט

מולין דף טא

ס"ו דף טב

שבת דף כד
דף קלג
תמורה דף ד
ע"ש

[לעיל: ט"ז]